

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Human Rights Committee
Petitions Team
Office of the High Commissioner for Human Rights
United Nations Office at Geneva
CH-1211 Genève 10
Schweiz

Luxembourg August 15 2011

Att : To whom it may concern
Re : Complaint against Norway
Application number :
Sent by : Mail and fax
Your fax number : +41 22 91 79 022
Pages : 42
Attachments : 12 (29 p. including power of attorney)
Message : Asking for priority

Dear Sir/Ms.

Please find attached Arild and Terje Lundquist's complaint of August 15 2011.

Sincerely,
and on behalf of the applicants

Herman J Berge

Luxembourg August 15 2011

COMPLAINT

Communications under the Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights (March 23, 1976).

I. Information on the complainant:

Name: **Berge**
First name(s): **Herman J**
Nationality: **Norwegian**
Date and place of birth: **09.08.1964, Norway**
Address for correspondence on this complaint: **665, rue de Neudorf, L-2220 Luxembourg, Luxembourg**
Submitting the communication on behalf of another person: **Yes**
If the complaint is being submitted on behalf of another person: Please provide the following personal details of that other person
Name: **Lundquist**
First name(s): **Arild and Terje**
Nationality: **Norwegians**
Date and place of birth: **10.02.1963 and 15.02.1958, Gudfjelløya, Norway**
Address or current whereabouts: **Gudfjelløya, 7898 Limingen, Norway**
If you are acting with the knowledge and consent of that person, please provide that person's authorization for you to bring this complaint: **Power of Attorney, dated August 15 2011**

II. State concerned/Articles violated

Name of the State that is either a party to the Optional Protocol (in the case of a complaint to the Human Rights Committee) or

has made the relevant declaration (in the case of complaints to the Committee against Torture or the Committee on the Elimination of Racial Discrimination): **Norway**

Articles of the Covenant or Convention alleged to have been violated: **Article 14** of the International Covenant on Civil and Political Rights.

III. Exhaustion of domestic remedies/Application to other international procedures

STEPS TAKEN BY OR ON BEHALF OF THE ALLEGED VICTIMS TO OBTAIN REDRESS WITHIN THE STATE CONCERNED FOR THE ALLEGED VIOLATION – DETAIL WHICH PROCEDURES HAVE BEEN PURSUED, INCLUDING RECOURSE TO THE COURTS AND OTHER PUBLIC AUTHORITIES, WHICH CLAIMS YOU HAVE MADE, AT WHICH TIMES, AND WITH WHICH OUTCOMES:

I am representing Arild and Terje Lundquist in legal matters. Two lawsuits filed by Lundquist are at present handled by, respectively, "justice" Anne Ellen Fossum and "justice" Mary-Ann Hedlund, both with the Borgarting Court of Appeals, Oslo, Norway.

According to principles enshrined both in the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR article 14) and the European Convention on Human Rights (ECHR article 6), a court hearing will be considered carried out in violation of the said provisions if the court in question was *not independent* at the time of its deliberation. In this regard it is sufficient to conclude violation of the said provisions if only one of the judges taking part in the proceedings is considered not independent.

ICCPR Article 14 reads:

"In the determination ... of his rights and obligations in a suit at law, everyone shall be entitled to a fair and public hearing by a competent, independent and impartial tribunal established by law."

ECHR Article 6 reads:

"In the determination of his civil rights and obligations...everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law."

Fossum has been acting as a judge since 1999 while Hedlund has been acting as a judge since 1990. On August 16 2010 it was revealed that neither Fossum nor Hedlund has signed their oath / declaration of independence according to the Norwegian Procedural Act § 60 (the judicial oath), nor have they signed their office oath in accordance with the Norwegian Constitution § 21. The problem in this matter is, as just indicated, that the said justices have refused to take their oath, and are by this reason *not* acting as independent judges. As it will be revealed in this document, the President of Borgarting Court of Appeals accepts this intolerable situation and sees no reason to comply with our request of having the said lawsuits tried by independent judges.

In this regard I find it necessary to provide the Committee with some information about the principle of independence of the judiciary, its legal basis and in this regard; which interests are supposed to be protected by this principle.

In his formative study "Judicial Ethics in Australia" (1988), Justice James Burrows Thomas has described the judge and the impact of his/her actions in this manner:

"We form a particular group in the community. We comprise a select part of an honourable profession. We are entrusted, day after day, with the exercise of considerable power. Its exercise has dramatic effects upon the lives and fortunes of those who come before us. Citizens cannot be sure that they or their fortunes will not some day depend upon our judgment. They will not wish such power to be reposed in anyone whose honesty, ability or personal standards are questionable. It is necessary for the continuity of the system of law as we know it, that there be standards of conduct, both in and out of court, which are designed to maintain confidence in those expectations."

The judiciary in general and the judge in particular have – out of necessity – been provided with immense power. It is therefore of great importance that this power is used not only wisely but also in accordance with the given provisions. And if this power is misused in any way, there must – of obvious reasons – exist an efficient system immediately locating and eliminating the problem.

According to Recommendation No. R (94) 12, its preamble, the Committee of Ministers¹ has noted the essential role judges have in ensuring the protection of Human Rights. Furthermore this committee has declared its desire to promote the independence of judges, this in order to strengthen the Rule of Law. The committee was said to be aware of the need to reinforce the position and powers of judges this in order to achieve an efficient and fair legal system. It was also conscious of the desirability of ensuring the proper exercise of judicial responsibilities which the committee found are a collection of judicial duties and powers aimed at protecting the interests of all persons. On this basis the Committee of Ministers recommended that governments of the member states were to adopt or reinforce all measures necessary to promote the role of individual judges and the judiciary as a whole and strengthen their independence and efficiency, by implementing, in particular, the following principle:

Principle I - General principles on the independence of judges

"All necessary measures should be taken to respect, protect and promote the independence of judges." cf. No. 1.

"The executive and legislative powers should ensure that judges are independent and that steps are not taken which could endanger the independence of judges." cf. No. 2 b.

By this the Committee of Ministers recognizes and emphasizes the importance of an independent judiciary, as well as the protection of this independence. This is also expressed in the "Explanatory Memorandum", "Commentary on the principles" No. 12 of the Recommendation No. R (94) which reads:

¹ Council of Europe

"Support for the independence of the judges is expressed in the first principle which calls for all necessary measures to be taken to respect, protect and promote the independence of judges."

And in No. 13:

"The independence of judges should be guaranteed pursuant to the provisions of the Convention and constitutional principles (cf. paragraph 2 a. of this principle). This requirement implies that the independence of judges must be guaranteed in one way or another under domestic law."

A person, who has been appointed / elected as a judge and is ready to start his duty, might feel convinced or even knows by himself that he/she is as independent as it can get. Such an assurance – towards the society and the users of the court – that the independence by this "feeling" has been identified, secured and protected, is though obviously insufficient. Most legal societies thus require an oath or a declaration from judges, before they take their seats. Professor Jacob Katz Cogan has in his Essay: "Competition and Control in International Adjudication" described the motivation for this judicial oath:²

"Foremost, international judges are limited by the professional norms associated with their office, primarily independence and impartiality. Though such norms exist as a necessary consequence of a judge's election, "for [a new] international judge to conduct himself in an impartial and independent way," writes Judge Theodor Meron, "may require adaptation and discipline." As part of this process, the statutes of most international courts require that judges, before they take their seats, make a solemn declaration that is designed to impart notions of impartiality and conscientiousness to the persons taking the oath—in other words to appeal to their "internal compass." To bolster their effect, oaths are administered publicly. This is intended to suggest to the judge that he or she is publicly accountable in the event of a failure to abide by judicial norms of conduct. It is also intended to satisfy the audience that the judge will act in accordance with the norms expected of him or her. Professional norms thus act upon judges in two ways: as a reminder of agreed judicial standards and as a reminder of the possible consequences resulting from the failure to abide by those standards."

The judicial oath holds two indispensable parts of what finally (when signed or orally submitted) should constitute what you could call a judge per se; 1) the anticipated independency and impartiality, and 2) the appointed person's voluntarily acceptance of the constraints tied to the title. In other words; if an elected judge for some reason or other refuses to declare his/her independence and impartiality, he/she is not a judge and is obviously not allowed to take seat as a judge.

In his "Commentaries on the Norwegian Administration of Courts Act" (2000), Justice Anders Bøhn, Norway, states that it is a mandatory requirement to submit a written judicial oath to the National Court Administration (NCA) before the judge is allowed to take seat. Bøhn then continues with a remarkable and astonishing statement:

² Although professor Cogan's Essay is dealing with legitimacy, accountability, and good governance of international organizations, and in particular control and independence of international courts, his review of the motives of the required oath / declaration applies to national judiciaries and judges as well.

"There is reason to believe that the judicial oath pursuant to the Procedural Act § 60 have not been submitted in several cases."³

Consequently an unknown number of persons ("judges") in Norwegian courts have not declared their independence and impartiality, and are by definition not considered as judges.

In January 2008 I started investigating the matter. My preliminary findings give reasons to believe that the number of "judges" in Norway which has not signed the judicial oath is significantly higher than what Bøhn vaguely indicates in his book. My findings suggest that as many as 50 % of Norwegian judges have not taken their oath. The problem though is that none of the relevant authorities in Norway seems to take this vast problem⁴ seriously. The NCA, which is supposed to receive and file all judicial oaths, has in this regard been unwilling to provide me with (most of the) requested written oaths or any other information concerning this issue, which then should indicate that close to 90 % of the judges have refused to take their oath.

Through articles on the Internet and by other means I have been advising users of Norwegian Courts to request for the judicial oath whenever approaching a judge. This has – all taken into consideration – led to tremendous feedback, giving me access to documents that confirms that; 1) a significant percentage of the "judges" has not signed their judicial or office oath; 2) some have signed a *home-made*⁵ oath; and 3) that there is no system safeguarding the procedure from the point of appointment to the point where the judge actually take the seat as a judge. This systematic malfunction in the Norwegian judiciary is most likely the main reason why so many individuals in Norway have been able to take seat as judges without being asked to declare their independence and impartiality.

This problem has now materialised in the two above mentioned lawsuits in Borgarting Court of Appeals. As a consequence of the fact that the said two persons have refused to declare their independence and impartiality and thus are not considered as judges according to law, we have petitioned the President of the Court in question, as well as the NCA to remove these two persons, and distribute the two cases to judges who have signed their judicial oath before they took seat.⁶ In addition we have petitioned the Norwegian Parliament to safeguard the required independence of the judiciary as well as launching a probe to investigate and identify the problem.

- - - - -

In our pleadings of August 18 2010 I informed the Court of Appeals about our findings; that the judges in question had not (had refused) taken any oath, and that we, based on this new information, petitioned the President of the court to remove the said judges, and to assign the cases to new lawfully inaugurated judges.

Appendix # 1: Pleadings of August 18 2010.

³ Page 161.

⁴ Any decision which has been passed by a person who has not signed his/her judicial oath is considered null and void. As for Norway the number of decisions regarded as null and void is exceeding what is intelligible. In this regard it is also worth noting that a person who wilfully gives oneself out to be a judge is violating the Norwegian Criminal Act chapter 11 and 12.

⁵ I.e. using their own words, hence suspending the exact mandatory words as described in the Royal Decree of May 13 1927.

⁶ It goes without saying that a person which hasn't declared his/her independence can not carry out judicial activity and can thus not administer a court case.

The court refrained from responding to our petitions.

In our pleadings of August 25 2010 I reminded the President of the Court of Appeals about our previous pleadings and reiterated our requests / petitions. Furthermore we informed the President that we of obvious reasons could not obey to any letters, decisions or demands from these two "judges" as they are not lawfully inaugurated and hence are not entitled to act as judges whatsoever.

Appendix # 2: Pleadings of August 25 2010.

On August 30 2010 Lundquist filed a criminal complaint against Ms. Fossum as she had 1) on a continuous basis deliberately acted as a judge although she was fully aware of the fact that the conditions necessary to be a judge had not been met, and 2) that she had committed fraudulent concealment as she had failed to inform both me as well as my clients about the fact that she had refused to take the said oath.

Appendix # 3: Criminal complaint against "justice" Fossum of August 30 2010.

On August 31 2010 we petitioned the NCA to intervene and suspend Ms. Fossum.

Appendix # 4: Petition to the NCA of August 31 2010.

The same day, August 31 2010, we petitioned the Norwegian Parliament to intervene in order to safeguard the independence of the judiciary in general and thus ensuring that my clients' lawsuits were duly taken care of by certified and lawfully elected judges.

Appendix # 5: Petition to the Norwegian Parliament of August 31 2010.

On September 21 2010 Lundquist filed a criminal complaint against Ms. Hedlund based on similar legal grounds as for the case-Fossum.

Appendix # 6: Criminal complaint against "justice" Hedlund of September 21 2010.

In his letters to me of September 21 and 22 2010 the President of the Court of Appeals made it clear that he couldn't see any problem in letting persons / his staff acting as judges although lacking the mandatory oath, consequently he refused to comply with our petitions.

Appendix # 7: Letter of September 21 2010 from the President of the Court of Appeals regarding "justice" Hedlund.

Appendix # 8: Letter of September 22 2010 from the President of the Court of Appeals regarding "justice" Fossum.

The two "judges" in question could thus continue to administer the appeals blatantly violating both Norwegian law as well as international treaties.

On October 8 2010 I approached the Parliament again, reminding it about my previous correspondence and petitions. Furthermore I informed the Parliament about the ongoing violation of international treaties in regards to the independence of the judiciary (accepting that *one* of its judges refuses to take the oath is bad in itself, accepting that more than 50 % of its judges refuse to take the oath is a Human Rights catastrophe).

Appendix # 9: Letter of October 8 2010 to the Norwegian Parliament.

The Parliament refrained from answering upon my petitions.

In my letter of October 22 2010 I informed the Parliament about new findings from our investigation of this problem; that even the President of the Court of Appeals, Mr. Ola Dahl, had acted as a judge for more than a decade before he on July 26 2010 signed his judicial oath.

Appendix # 10: Letter of October 22 2010 to the Norwegian Parliament.

It is evident that Ola Dahl has acted as a judge in Borgarting Court of Appeals since February 25 1998, at the latest. Dahl allegedly signed his office oath a year later, on January 28 1999. This oath was received by the relevant authority (the National Court Administration) on February 24 2010, more than eleven years after it was supposed to have been submitted.

It has also been revealed that Dahl declared his independence as a judge by signing and submitting his declaration on July 26 2010.

As previously explained no one can take seat as a judge if the person concerned refuses to sign the said declaration, cf. the Norwegian Administration of Courts Act § 60. In addition an appointed / elected person can not take office before he/she has sworn an oath to the Constitution and the King, cf. the Norwegian Constitution § 21. This is done in writing hence the oath is not taken unless the document has been submitted to and received by relevant authority, which was done on February 24 2010 in regards to Dahl's office oath. It should be noted that if this oath has not been taken within a limited time, the appointment and the office will lapse, cf. the Norwegian Office Oath Act § 3.

Dahl refused to sign the office oath before he took seat as a judge in 1997/98, this in violation with the said regulations. Dahl's office oath is allegedly signed in 1999, but as mentioned it was not received and filed by relevant Norwegian authorities until February 2010. The oath has obviously no legality or power if it is stashed away somewhere in Dahl's belongings. According to law the oath is supposed to be submitted to the relevant authority *before* the elected person takes office, cf. the Norwegian Office Oath Act § 3. This is clearly not the case in regards to Dahl as he has acted as a "justice" for more than 12 years before he – for some unknown reason – chose to dispatch his oath to the National Court Administration in February 2010.

Furthermore, for 12-13 years Dahl refused to sign and submit his declaration of independence (the judicial oath), and it wasn't before last summer that Dahl for some reason or other found it convenient to sign and submit this declaration. In English the declaration reads as follows:

"I declare that I conscientiously will fulfil my duties as a judge – and that I will act and judge in such manner as I according to law and my consciousness can defend, and neither of hate nor friendship, neither for favour nor gift or by other reason fall away from right and justice."

It seems that we have found one reason why Dahl refuses to act in accordance with law in regards to "justice" Fossum's and "justice" Hedlund's refusal of taking the oath: He can't find any reason why they should take an oath as long as he didn't.

In conclusion the "President" of the Borgarting Court of Appeals, Ola Dahl, has *acted* as a justice for 12-13 years without meeting the formal and absolute qualifications as a justice. Signing these documents today – for reasons of convenience or after instruction – will not make Dahl "more a judge" than he has been the previous 12-13 years. In this regard it is a fact that he has refused to sign these documents for more than a decade, hence he has – every day of his duty as a "judge" – scorned the universal motives of what the said provisions are built upon, provisions which were established to safeguard the independence of the judiciary and to protect the users of the court. No one can trust or believe that Dahl really mean what he has signed on July 26 2010 as he for more than a decade refused to sign these words of independence. This conclusion is heavily supported by the fact that Dahl, as the President of the Court of Appeals, still accepts that his court is occupied by "judges" who consistently refuse to; 1) take an office oath and 2) sign their declaration of independence (the judicial oath).

Let me underline the fact that Norway *has* signed and ratified the Covenant and relevant protocols and thus has freely and formally promised to honour the said Covenant, its protocols, obligations and commitments.

The consequences of the President's reluctance to take the oath is that any decisions of which he has taken part in since he unlawfully took seat as a judge in 1998 is regarded null and void. Furthermore, according to the Norwegian Criminal Code, paragraph 110, it is a criminal offence to act against one's better judgement regardless of the motivation or outcome of the act. The President has in line with his like-minded "judges" violated the said paragraph on a daily basis since they took seat as "judges". In the light of the President's offences his oath should have been rejected, flatly.

The Parliamentary Standing Committee on Justice's response to our petition, dated October 27 2010, is in itself a violation of the Norwegian Constitution stating that:

"Internal issues⁷ within the judiciary does not fall under the responsibility of the committee, hence the committee finds no reason to go further into the matter."

Appendix # 11: Letter of October 27 2010 from the Parliamentary Standing Committee on Justice.

The NCA and the Minister of Justice still remain silent.

In the light of the accounts made above, my clients are obviously not offered a fair hearing by an *independent* tribunal in Norway. On the contrary, the silence from the Norwegian Court Administration and the unmistakable response from the Norwegian Court of Appeals and from the Norwegian Parliament demonstrates; 1) a continuous, systematic and above all – accepted violation of the said provisions, hence the administration of the lawsuits in question are on a continuous basis in violation with Article 14 of the Covenant, and 2) that there are no domestic remedies available to exhaust, which in turn answers the question whether steps have been taken to obtain redress within the state concerned for the alleged violation.

* * *

⁷ I.e. whether a person is allowed to refuse to take the oath and still act as a judge.

IF YOU HAVE NOT EXHAUSTED THESE REMEDIES ON THE BASIS THAT THEIR APPLICATION WOULD BE UNDULY PROLONGED, THAT THEY WOULD NOT BE EFFECTIVE, THAT THEY ARE NOT AVAILABLE TO YOU, OR FOR ANY OTHER REASON, PLEASE EXPLAIN YOUR REASONS IN DETAIL:

Based on the facts and reasons mentioned above, any attempts to redress the said judicial situation in Norway will be futile and ineffective.

* * *

HAVE YOU SUBMITTED THE SAME MATTER FOR EXAMINATION UNDER ANOTHER PROCEDURE OF INTERNATIONAL INVESTIGATION OR SETTLEMENT (E.G. THE INTER-AMERICAN COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS, OR THE AFRICAN COMMISSION ON HUMAN AND PEOPLES' RIGHTS)?

Yes. On November 8 2010 Lundquists filed an application to the European Court of Human Rights in Strasbourg, claiming violations against ECHR Article 6 and 13.

* * *

IF SO, DETAIL WHICH PROCEDURE(S) HAVE BEEN, OR ARE BEING, PURSUED, WHICH CLAIMS YOU HAVE MADE, AT WHICH TIMES, AND WITH WHICH OUTCOMES:

On May 31 2011 the application was declared inadmissible, as the court (single-judge decision) had found that the *requirements* of the Convention had not been met. The merits of the complaint / application were not assessed by the court.

IV. Facts of the complaint

DETAIL, IN CHRONOLOGICAL ORDER, THE FACTS AND CIRCUMSTANCES OF THE ALLEGED VIOLATIONS. INCLUDE ALL MATTERS WHICH MAY BE RELEVANT TO THE ASSESSMENT AND CONSIDERATION OF YOUR PARTICULAR CASE. PLEASE EXPLAIN HOW YOU CONSIDER THAT THE FACTS AND CIRCUMSTANCES DESCRIBED VIOLATE YOUR RIGHTS.

In regards to the facts of this complaint I refer to what is stated under section III above.

I have already mentioned that any individual under the Covenant who's rights or obligations are at stake, are entitled to have the said rights and obligations tried through (assessed by) a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal established by law.

A person elected to serve as a judge is for reasons mentioned above obliged to declare his/her independence *before* taking seat, which is done by taking an oath. This in turn means that any individual under the Covenant is entitled to have his/her rights and obligations tried by a court compiled by judges who have taken their mandatory oath.

Should the elected person reject or by any other act refrain from taking the said oath, this person can not take seat as a judge. Should this nevertheless happen – which seems to be the case in most courts in Norway – any decision passed by a tribunal compiled by such a person is regarded as null and void. Another consequence of such proceedings is that the given individual's rights, enshrined in the Covenant's Article 14, have been violated.

It is a fact that both "justice" Hedlund as well as "justice" Fossum – although refusing to take their mandatory oath (which in turn means that these two persons are not judges) – continue to administer/handle/process the above mentioned lawsuits, *against* my clients' well-founded protests and their conventional rights.

Furthermore it is a fact that the President of the Court of Appeals as well as the Norwegian Parliament and the Minister of Justice accept the unlawful situation, this to the detriment of my clients.

Finally I would like to underline the consequences of the Norwegian Parliament's and the President of the Court of Appeal's approach to the problem (please see app. ## 7, 8 and 11 above):

By these letters the authors clearly states; 1) that they don't care whether the judges have declared their independence and submitted their oath or not, and 2) that neither the President of the Court of Appeals nor the Parliament will obey any treaties or recommendations enshrining the notion that: "*All measures should be taken to respect, protect and promote the independence of judges.*"

The justices' actions as well as the Government's and the Parliament's acceptance of this illegal practice, are in blatant violation of Article 14 of the Covenant. The said violation is obvious, documented and undisputable.

* * *

A few words needs to be said about the above mentioned court cases in Borgarting Court of Appeals, this to give the Committee a picture of *why* Lundquists' requests for a fair trial are turned down again and again by the President of this court.

The lawsuit that Mary-Ann Hedlund is set to manage in the Court of Appeals concerns compensation claims against the Department of Justice and Police. It is ascertained that the state has committed a series of official registration errors on Lundquist's property (where unauthorized persons through these illegal registrations have taken control over some 90 % of Lundquist's property) with the consequence that the courts in 1992 wrongly deprived Lundquist almost all of their property which up to that point had been in the family since 1885. By this reason Lundquist lost their economic base and livelihood and has since had to live on the remaining land which could only produce at a subsistence level.

In 2005 Lundquist found the evidence (a property document from 1886) which clearly documented the said registration errors and thus the courts' erroneous decision. On this basis, Lundquist brought compensation claims against the Ministry of Justice and Police.

Lundquist lost the compensation lawsuit against the government in the Oslo City Court. Later on it has become clear that the judge who administered the court case in the City Court, Helen Andenæs Sekulić, had not declared her independence (the judicial oath) nor had she taken her office oath at the time she decided on the case.

Lundquist appealed the decision to Borgarting Court of Appeals, but as it has turned out not even Mary-Ann Hedlund has declared her independence or taken the office oath. Based on these reasons the President of the Court of Appeals is obliged (ex officio) to refer the case to the City Court for a retrial, but as we by now know the President will obviously not comply with this request (until the international society puts an end to this unlawful practice) as he sees no problem in letting "justices" lacking the judicial oath participate in judicial adjudication.

The lawsuit that Anne Ellen Fossum is set to manage in Borgarting Court of Appeals concerns a lawsuit against the ministry of Agriculture and Food where the Norwegian Parliament repealed a law – regarding expropriation – with retroactive effect, and with the consequence that Lundquist was struck directly and personally by this amendment.

As a consequence of the fact that the Government (through the above mentioned decision of 1992) due to unlawful procedure had deprived Lundquist of some 90 % of their property and thus most of their economic base, Lundquist requested (in 2004) the government for help to buy additional property – through compulsory purchase – and by this improve their economic basis and livelihood. The application was considered by the Norwegian Agricultural Authority, where it remained until the Parliament had repealed the expropriation clause of the Land Act with retroactive effect, and with the consequence that Lundquist's application was rejected, flatly.

Lundquist were informed that their application for expropriation was the only application that was under consideration at the time of the amendment, which means that the amendment was intended to strike Lundquist personally.

Lundquist has later on demanded access to and the release of the preparatory work⁸ for the unfounded deletion of the expropriation clause of the Land Act, but the Government refused to disclose these evidences. Consequently Lundquist brought the case to court claiming that the Government had to present these documents. The government nevertheless refused to comply with the petition for discovery.

Judge Oddmund Svarteberg was appointed to administer the court case in the Oslo District Court and postponed further proceedings of the case until the Government had complied with the petition and presented the said evidence. The Government refused, and the judge subsequently warned the Government of the consequences, *inter alia*, a possible default trial against the Government should it continue to refuse to submit the said evidence within a given deadline.

The night before the Lundquists were to attend the main hearing in the Oslo City Court, they were informed that judge Svarteberg had been removed from the case and that Judge Jannicke Johannessen had been picked as the new judge.

Lundquist immediately protested against the change of the judge, to no avail. The President of the City Court, Geir Engebretsen, had in fact hand-picked judge Johannessen as the new judge and at the opening of the main hearing Engebretsen appeared in court, confirmed the appointment, and for some reason doubled it up with re-electing her at the spot. The change of judge in this matter is a criminal offence as neither the President, nor anyone else, is –

⁸ I.e. internal memos, internal communications and other correspondence, etc. between the Ministry of Agriculture and other ministries regarding the preparatory work on the law of 8th December 2006 No. 68 regarding amendments in the Land Act, etc.

based on the reasons given – allowed to remove a case from a judge and hand it over to a hand-picked judge to continue the proceedings in favour of the Government.

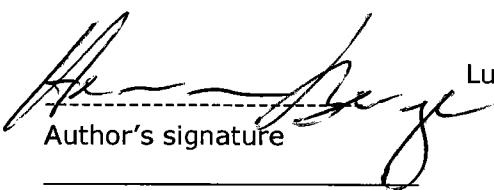
In retrospect, it has been confirmed that not even Johannesen has signed her independence (the judicial oath) or an office oath. Hence it is not surprising that Johannesen, in line with the government's interest, refused to follow up on Svarteberg's decision on discovery and the anticipated notice of judgement by default against the Government. During the main hearing – where Johannesen deliberately had thwarted Lundquist's petitions for disclosure of evidence (discovery) – she found, of course, no evidence that could support the allegations that the government had repealed the law to harm/strike Lundquist.

As shown by what is stated above under section III and IV, it appears reasonably clear that neither the Government nor the Parliament have any desire to help correct the Norwegian court's lack of independence from the Government. In this respect it seems that both the Government and the Parliament finds it especially comfortable when they are "allowed" to hire or appoint judges who refuse to declare their independence to the State. In cases where the Government and the Parliament have committed abuses against the population, the National Court Administration, therefore, in collaboration with the Government and the Parliament, can freely and without risk hand-pick judges who are on "*their side*", the so-called government-friendly judges. Governmental abuse of the population will of these reasons never be revealed in Norway.

Let me add some quite essential information about the courts in general: The courts are there to establish law (administer justice) and not to act on the state's or on a single party's interest. If a society can not offer its citizens an independent judiciary of high quality, then it can not function. There are therefore grounds to impose substantial demands on judges and courts. Characteristic of a constitutional state is that the judiciary is independent of political power. Today, it is also considered as a matter of course that the courts should be autonomous and independent in this regard. Of particular importance is the courts' task in a constitutional state: to provide a protection for the individual citizen against abuse of power from the public.⁹ Summing this up one can conclude that by accepting the aforementioned practice the Norwegian Government is not only violating Article 14 of the Covenant, but all the principles that these important words are based upon.

The lack of office oath as well as the judicial oath within the Norwegian judiciary is the most visible evidence that the Government does not demand nor does it expect the given appointed judge to protect citizens against abuse from the public. Norwegian judges' main task is no longer to protect citizens against abuse/infringement from the public, but rather to let themselves be hand-picked whenever needed by the Government, and furthermore to be used (and to a certain extent; exploited) by the government to cover up any abuse/infringement committed by the Government and the Parliament (and other government agencies), and finally to pass decisions in favour of the Government and thereby protect the Government's interests and acts regardless of their legality.

Based upon these grounds we ask the Committee to find Norway in violation of Article 14 of the International Covenant on Civil and Political Rights.

Author's signature

Luxembourg August 15 2011

Place and date

⁹ Domaren i Sverige inför framtiden, Section A (SOU 1994:99), p 31 – 41.

BILAG 1.

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

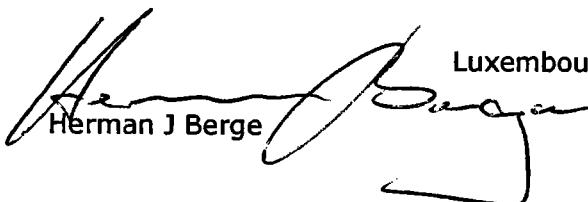
Borgarting lagmannsrett
Postboks 8017 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Luxembourg 18. august 2010

Regjeringsadvokaten
Postboks 8012 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Att	: Førstelagmannen
Ad	: Lundquist – staten
Saks nr	: 08-127677ASD-BORG/01 - 10-096823 ASD-Borg/02
Deres Referanser	:
Vår Referanse	:
Oversendelse	: Fax og brev
Deres faks nr	: +47 21 55 80 38
Antall sider	: 7
Vedlegg	: 2 (6 s.)
Kopi	:

Vedlagt to prosesskrift i ovennevnte saker.

Herman J Berge

Luxembourg 18. august 2010

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

PROSESSKRIFFT

TIL

BORGARTING LAGMANNSRETT

Saksnummer : 10-096823 ASD-Borg/02

Ankende parter : Arild og Terje Lundquist
Gudfjelløya
7898 Limingen
Norway

Prosessfullmektig : Herman J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Ankemotpart I : Staten v / Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Prosessfullmektig : Regjeringsadvokaten v / advokat Christian H P Reusch
Postboks 8012 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Ankemotpart II : Staten v / Det Kongelige Justis- og politidepartement
Postboks 8005 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Prosessfullmektig : Regjeringsadvokaten
Postboks 8012 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Saken gjelder : Domstolsprøving av lovgivning og forvaltningsvedtak. Anke. Nå;
Dommerforsikring

* * *

DOMMERFORSIKRING

I e-mail fra Domstoladministrasjonen (DA) av 16. august 2010, vedlagt her som **Bilag nr. 1**, blir det bekreftet at det ikke eksisterer noen dommerforsikring avgitt av Anne Ellen Fossum.

Det er et ufravikelig vilkår at en embetsmann som er beskikket til en dommerstilling skal signere en skriftlig forsikring, jf dl §60. For det tilfelle at en beskikket dommer nekter eller på annen måte unndrar seg plikten til å gi denne forsikringen, er vedkommende ikke å anse som dommer og kan følgelig heller ikke utøve dommerhandlinger.

Det følger videre av dl §60 at dommerforsikringen skal sendes til DA¹ og at dette skal gjøres av dommeren selv. Dersom forsikringen ikke er sendt til DA blir dette å anse som at forsikring ikke er gitt.

Anne Ellen Fossum er født i 1957. Hun har arbeidet hos regjeringsadvokaten siden sent på 1980-tallet. I 1999 ble hun ansatt som dommer i Borgarting lagmannsrett, og skulle følgelig ha sendt sin dommerforsikring til Fylkesmannen. I og med at Fossum ikke har avgitt forsikring i medhold av dl §60, vil alle hennes handlinger fra den dag hun iverksatte "dommergjerningen" anses å være nulliteter, så også de handlinger hun står ansvarlig for i herværende sak.

Vi begjærer førstelagmannens intervension i saken med det for øyet å fjerne Anne Ellen Fossum fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte. Saken er naturlig nok litispendent og står slik den sto på det tidspunkt Fossum ble tildelt saken.

Avslutningsvis ber vi lagmannsretten om å merke seg at saken ikke skal tildeles en person som på noe tidspunkt har fungert som dommer *uten* dommerforsikring, dette selv om han/hun i dag har avgitt dommerforsikring.

Endelig ber vi om at saken får prioritet.

* * *

Dette prosesskraft er sendt retten i ett eksemplar, samt til motparten i to eksemplarer, alle likelydende.

Herman J Berge

Luxembourg 18. august 2010

¹ Før lovendringen i 2002 skulle forsikringen sendes til Fylkesmannen jf rundskriv G-49/91

BILAG

Original Message

Subject: SV: 200300763-5/SAK-IKH/ 221 jført 16082010 Dommerforsikring
From: "DA (postmottak)" <dapost@domstol.no>
Date: Mon, August 16, 2010 09:03
To: "Arild Lundquist" <arild.lundquist@gudfjellet.com>
Cc: "DA (postmottak)" <dapost@domstol.no>

Det vises til Deres henvendelse av 13. august 2010 samt tidligere henvendelse av 29. mars 2010.

I henhold til domstolloven § 60 skal dommerforsikringer sendes til Domstoladministrasjonen.

Ved gjennomgang av våre personalmapper på lagdommer Anne Ellen Fossum og Mary Ann Hedlund, finner vi at det ikke er oppbevart noen dommerforsikringer i Domstoladministrasjonens personalarkiv.

Dette medfører nødvendigvis ikke at det ikke eksisterer dommerforsikringer for disse to. Justisdepartementets rutiner for innhenting og oppbevaring av dommerforsikringer forut for opprettelsen av Domstoladministrasjonen november 2002 var til dels mangelfulle, og det kan også være at avgjorte dommerforsikringer er blitt registrert og oppbevart hos det Fylkesmannsembetet hvor disse to dommere eventuelt ble oppnevnt første gang, (for eksempel som dommerfullmektig).

Hva gjelder øvrige henvendelser i brev av 29. mars 2010 som ikke allerede er besvart, tar vi sikte på en gjennomgang i løpet av uka.

Mvh

Gunvor Øien Løge
Seniорrådgiver
Domstoladministrasjonen, Juridisk enhet
Dronningensgt 2
7485 Trondheim
Internett: www.domstoladministrasjonen.no <<http://www.domstoladministrasjonen.no>>

Fra: Arild Lundquist [mailto:arild.lundquist@gudfjellet.com]
Sendt: 13. august 2010 14:57
Til: DA (postmottak)
Emne: 200300763-5/SAK-IKH/ 221 jført 16082010 Dommerforsikring

Til Domstoladministrasjon

Ber om å få oversendt kopi av dommerforsikringene ifj domstolsloven § 60 fra lagdommer Anne Ellen Fossum og Mary-Ann Hedlund.

Ber om en hurtig tilbakemelding.

Med vennlig hilsen

Arild Lundquist

**Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg**

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

PROSESSKRIFFT

TIL

BORGARTING LAGMANNSRETT

Saksnummer : 08-127677ASD-BORG/01

Ankende parter : Arild og Terje Lundquist
Gudfjelløya
7898 Limingen
Norway

Prosessfullmektig : Herman J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Ankemotpart : Staten v / Det Kongelige Justis- og politidepartement
Postboks 8005 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Prosessfullmektig : Regjeringsadvokaten v / advokat Ole Kristian Rigland
Postboks 8012 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Saken gjelder : Erstatning. Nå; Dommerforsikring

* * *

DOMMERFORSIKRING

I e-mail fra Domstoladministrasjonen (DA) av 16. august 2010, vedlagt her som **Bilag nr. 1**, blir det bekreftet at det ikke eksisterer noen dommerforsikring avgitt av Mary-Ann Hedlund.

Det er et ufravikelig vilkår at en embetsmann som er besikket til en dommerstilling skal signere en skriftlig forsikring, jf dl §60. For det tilfelle at en besikket dommer nekter eller på annen måte unndrar seg plikten til å gi denne forsikringen, er vedkommende ikke å anse som dommer og kan følgelig heller ikke utøve dommerhandlinger.

Det følger videre av dl §60 at dommerforsikringen skal sendes til DA¹ og at dette skal gjøres av dommeren selv. Dersom forsikringen ikke er sendt til DA blir dette å anse som at forsikring ikke er gitt.

Mary-Ann Hedlund er født i 1949. Hun har tidligere arbeidet som advokat i Oslo kommune. I 1990 ble hun ansatt som dommer i Borgarting lagmannsrett, og skulle følgelig ha sendt sin dommerforsikring til Fylkesmannen. I og med at Hedlund ikke har avgitt forsikring i medhold av dl §60, vil alle hennes handlinger fra den dag hun iverksatte "dommergjerningen" anses å være nulliteter, så også de handlinger hun står ansvarlig for i henværende sak.

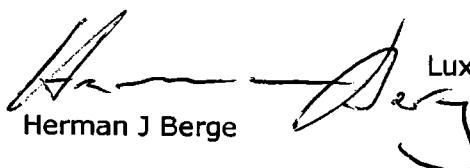
Vi begjærer førstelagmannens intervasjon i saken med det for øyet å fjerne Mary-Ann Hedlund fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte. Saken er naturlig nok litispent og står slik den sto på det tidspunkt Hedlund ble tildelt saken.

Avslutningsvis ber vi lagmannsretten om å merke seg at saken ikke skal tildeles en person som på noe tidspunkt har fungert som dommer *uten* dommerforsikring, dette selv om han/hun i dag har avgitt dommerforsikring.

Vi ber om at saken får prioritet.

* * *

Dette prosesskript er sendt retten i ett eksemplar, samt til motparten i to eksemplarer, alle likelydende.

Herman J Berge

Luxembourg 18. august 2010

¹ Før lovendringen i 2002 skulle forsikringen sendes til Fylkesmannen jf rundskriv G-49/91

BILAG

Original Message

Subject: SV: 200300763-5/ISAK-IKH/ 221 jført 16082010 Dommerforsikring

From: "DA (postmottak)" <dapost@domstol.no>

Date: Mon, August 16, 2010 09:03

To: "Arid Lundquist" <arild.lundquist@gudfjellet.com>

Cc: "DA (postmottak)" <dapost@domstol.no>

Det vises til Deres henvendelse av 13. august 2010 samt tidligere henvendelse av 29. mars 2010.

I henhold til domstolloven § 60 skal dommerforsikringer sendes til Domstoladministrasjonen.

Ved gjennomgang av våre personalmapper på lagdommer Anne Ellen Fossum og Mary Ann Hedlund, finner vi at det ikke er oppbevart noen dommerforsikringer i Domstoladministrasjonens personalarkiv.

Dette medfører nødvendigvis ikke at det ikke eksisterer dommerforsikringer for disse to. Justisdepartementets rutiner for innhenting og oppbevaring av dommerforsikringer forut for opprettelsen av Domstoladministrasjonen november 2002 var til dels mangelfulle, og det kan også være at avgjorte dommerforsikringer er blitt registrert og oppbevart hos det fylkesmannsembetet hvor disse to dommere eventuelt ble oppnevnt første gang, (for eksempel som dommerfullmektig).

Hva gjelder øvrige henvendelser i brev av 29. mars 2010 som ikke allerede er besvart, tar vi sikte på en gjennomgang i løpet av uka.

Mvh

Gunvor Øien Løge

Seniorrådgiver

Domstoladministrasjonen, Juridisk enhet

Dronningensgt 2

7485 Trondheim

Internett: www.domstoladministrasjonen.no <<http://www.domstoladministrasjonen.no>>

Fra: Arild Lundquist [mailto:arild.lundquist@gudfjellet.com]

Sendt: 13. august 2010 14:57

Til: DA (postmottak)

Emne: 200300763-5/ISAK-IKH/ 221 jført 16082010 Dommerforsikring

Til Domstoladministrasjon

Ber om å få oversendt kopi av dommerforsikringene ifj domstolsloven § 60 fra lagdommer Anne Ellen Fossum og Mary-Ann Hedlund.

Ber om en hurtig tilbakemelding.

Med vennlig hilsen

Arid Lundquist

BILAG 2.

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

PROSESSKRIFT

TIL

BORGARTING LAGMANNSRETT

Saksnummer : 08-127677ASD-BORG/01

Ankende parter : Arild og Terje Lundquist
Gudfjelløya
7898 Limingen
Norway

Prosessfullmektig : Herman J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Ankemotpart : Staten v / Det Kongelige Justis- og politidepartement
Postboks 8005 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Prosessfullmektig : Regjeringsadvokaten v / advokat Ole Kristian Rigland
Postboks 8012 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Saken gjelder : Erstatning. Nå; Dommerforsikring

* * *

DOMMERFORSIKRING

Jeg viser til våre prosesskrift av 18. og 20. august 2010 som fremdeles står ubesvart.

I brev av 15. juli 2010 henvendte Mary-Ann Hedlund seg til Terje og Arild Lundquist og ga dem en frist til 25. august 2010 for å komme med bemerkninger til statens prosesskrift av 28. juni 2010. I brevet fremgår det også at Hedlund, i sitt brev av 5. februar 2010, har bestemt at saken skal deles opp, hvor spørsmålet; om erstatningskravet er foreldet, skal avgjøres for seg. I et annet brev fra Hedlund av 15. juli 2010 fremgår det at hun har bestemt at begjæringen om forening av de to ankesakene (herværende og 10-096823) ikke skal tas til følge.

Det følger av en alminnelig forståelse av domstolloven §60 at en person som ikke har signert og avsendt dommerforsikring ikke er å anse som dommer i lovens forstand, og derved heller ikke kan tjene tegjøre som dommer. Følgelig vil – som understreket i prosesskrift av 18. august 2010 – alle hennes handlinger i saken anses å være nulliteter, og saken står derved slik den sto da den innkom lagmannsretten i august 2008. Beslutninger, fristfastsettelsjer samt andre prosessuelle eller administrative handlinger som Hedlund har utført eller står ansvarlig for, vil følgelig måtte ses bort fra, så også lagmannsrettens forsendelser av 15. juli 2010.

For å gjøre det klart: Vi kan ikke forholde oss til verken handlinger eller dokumenter som skriver seg fra en person som ikke oppfyller lovens vilkår for å kunne opptre som dommer, jf dl §60. Endelig minner vi igjen om at lovens vilkår om signert og avsendt dommerforsikring er ufravikelig, og viser for øvrig til våre prosesskritt av 18. og 20. august 2010.

* * *

Dette prosesskritt er sendt retten i ett eksemplar, samt til motparten i to eksemplarer, alle likelydende.

Luxembourg 25. august 2010
Herman J Berge

BILAG

3.

Arild Lundquist

Terje Lundquist

7898 Limingen

H.M. Kong Harald V
Det Kongelige Hoff
Det Kongelige Slott
0010 Oslo

Limingen 30. august 2010

Att	:	H.M. Kong Harald V
Ad	:	Anmeldelse Strl kap. 11 m.v.
Saksnummer	:	
Deres referanse	:	
Vår referanse	:	
Post	:	Faks og alm. post
Deres faksnummer	:	22 04 87 90
Antall sider	:	3
Vedlegg	:	Sendes ikke per faks.
Kopi	:	Justisministeren; Stortingets Justiskomité
Prioritet	:	

ANMELDELSE

I medhold av strpl §64, første ledd, første pkt,¹ begjærer vi herved Anne Ellen Fossum, avdeling 2, Borgarting lagmannsrett, Keysers gate 13, 0030 Oslo, alternativt; Voksenliveien 10 B (og/eller 10 C), 0789 Oslo, tiltalt og straffet for overtredelse av:

Strl §§ 110, 120, 123, 132 a

Ved at anmeldte (i sak 10-096823 for Borgarting lagmannsrett) fra og med 21. juni 2010 har handlet mot bedre viten idet hun nekter å fremvise fullstendig legitimasjon som dommer, jf grl §21 og dl §60, samt ved at hun som offentlig tjenestemann har holdt tilbake informasjon om hennes egen manglende legitimasjon, samt at hun har utøvet dommerhandlinger i ond tro, dvs; vel vitende om at hun ikke er legitimert til å utføre dommerhandlinger.

Grunnlaget er følgende:

I brev av 2. august 2010 begjærte vi – innen en frist satt til 16. august 2010 – utlevert embetsed samt dommerforsikring for Anne Ellen Fossum. Brevet er vedlagt denne anmeldelse som **Bilag nr. 1**.

Konstituert lagmann Espen Bergh besvarte vårt brev i hans forsendelse av 4. august 2010, vedlagt denne anmeldelse som **Bilag nr. 2**, hvor han gjør det klart at vi ikke har noen hjemmel for å kreve svar fra lagmannsretten innen en fastsatt frist. Det fremgår for øvrig av Berghs forsendelse at Mary-Ann Hedlund skulle være på ferie frem til 16. august 2010. Følgelig må en forstå dette slik at Bergh har instruert Hedlund til å svare på anmeldtes vegne straks hun var tilbake fra ferie.

¹ Se også Bratholm/Matningsdal, Straffeloven med kommentarer, annen del (1995), s. 103, pkt. 11.

Svaret fra konstituert lagmann Bergh ga oss grunn til å tvile på hvorvidt dommerne har avgjort embetsed og dommerforsikring. Vi tok derfor kontakt med Domstoladministrasjonen (DA) og etterspurte dokumentasjon for disse dommerne. Dette ble gjort i vår e-mail av 13. august 2010. Vår henvendelse ble besvart av DA i deres e-mail av 16. august 2010, vedlagt denne anmeldelse (inklusive vår e-mail av 13. august 2010) som **Bilag nr. 3**.

Den nevnte e-mailen av 16. august 2010 bekrefter at det ikke eksisterer noen dommerforsikring avgitt av anmeldte.

Vi ønsker å understreke at det er et ufravikelig vilkår at en embetsmann som er beskikket til en dommerstilling skal signere en skriftlig forsikring, jf dl §60.

Det følger videre av dl §60 at dommerforsikringen skal sendes til DA² og at dette skal gjøres av dommeren selv.

Dersom forsikringen ikke er sendt til DA blir dette å anse som at forsikring ikke er gitt.

For det tilfelle at en beskikket dommer nekter eller på annen måte unndrar seg plikten til å gi denne forsikringen, følger det av en alminnelig forståelse av domstolloven §60 at vedkommende ipso facto har mistet sitt embete og derved ikke er å anse som dommer, og derved heller ikke kan tjenerestegjøre som dommer. Alle handlinger som måtte være foretatt under slike forhold vil automatisk måtte ses på som nulliteter.

Selv om embetsmannen signerer forsikringen har vedkommende likevel ikke anledning til å utøve dommerhandlinger eller å tiltre embetet overhodet før embetseden er signert. Dersom embetseden ikke signeres og sendes inn innen en gitt frist, faller utnevnelsen bort, jf embetsloven §3. Etter en analogisk tolkning av embetsloven, må dette også gjelde for dl §60.

Som følge av meldingen fra DA sendte vi inn prosessskrift i saken og begjærte:

"...førstelagmannens intervasjon i saken med det for øyet å fjerne Anne Ellen Fossum fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte. Saken er naturlig nok litispendent og står slik den sto på det tidspunkt Fossum ble tildelt saken."

Dette prosessskriften er datert 18. august 2010 og er vedlagt denne anmeldelsen som **Bilag nr. 4**.

Idet anmeldte allerede hadde utøvet dommerhandlinger i saken, deriblant fristfastsettelse, sendte vi inn nytt prosessskrift 20. august 2010 hvor vi gjorde det klart for lagmannen at:

"...ingen frister løper før ny dommer med avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte har blitt tildelt saken."

Dette prosessskriften er vedlagt denne anmeldelsen som **Bilag nr. 5**.

I brev fra anmeldte av 23. august 2010 ble det gjort klart at saken kom til å gå som normalt, under anmeldtes administrasjon. Brevet er vedlagt denne anmeldelsen som **Bilag nr. 6**. Anmeldte viser følgelig ingen tegn til å ville rydde opp i eller på annen måte bidra til å avklare dokumentasjons- og legitimasjonsproblemene omkring hennes egen stilling. Tvert imot søker anmeldte å unngå ansvar ved å manipulere leserne av hennes brev (deriblant den konstituerte lagmannen) til å tro at vi har angrepet selve

² Til Fylkesmannen under tidligere lovgivning (før 2002)

dommerutnevnelsen, altså formalitetene omkring anmeldtes *innstilling* og *utnevnelse* som dommer. Vi viser her til siste setning i hennes brev:

"I den grad man skulle mene at det hefter mangler ved undertegnede dommerutnevnelse vil det kunne danne grunnlag for en eventuell anke."

Vi har foreløpig ikke påstått at det foreligger mangler ved denne utnevnelsen. Det vi har anført – og som vi står fast ved – er at anmeldte ikke har signert verken embetsed eller dommerforsikring. Det er altså snakk om obligatoriske handlinger hun var forpliktet til å utføre etter at hun var blitt tildelt (men før hun tiltret) stillingen som dommer, og har selvsagt intet å gjøre med anmeldtes dommerutnevnelse. I denne forbindelse har vi fått bekreftet fra DA at det ikke eksisterer dommerforsikring for anmeldte. Anmeldte har følgelig ikke lov å tjenestegjøre som dommer, eller å overhodet kalle seg dommer.

Det fremgår videre av brevet at anmeldte ikke har til hensikt å etterkomme våre lovmessige krav, dette til tross for at anmeldte flere ganger er blitt oppfordret til å fremvise relevant og nødvendig legitimasjon og dokumentasjon. Vi minner om at enhver offentlig tjenestemann er forpliktet til å bære og å fremvise legitimasjon ved forespørsel.

Anmeldtes handlinger er i strid med strl §110, men idet hun verken har signert embetsed eller dommerforsikring, sistnevnte et ufravikelig krav som har til hensikt å bekrefte dommerens uavhengighet, kan hun neppe straffes etter denne paragraf. For det tilfelle at anmeldte har signert embetsed kan hun bl.a. straffes etter strl §120 ved at hun har signert dokumenter som "lagdommer" vel vitende at hun ikke har rett til å benytte tittelen. Hun kan også straffes etter strl §123, ved at hun søker å hindre at vår sak skal bli behandlet av en lovlig ansatt dommer som har signert embetsed og dommerforsikring.

Videre vil anmeldtes handlinger være straffbar i medhold av strl §132 a idet handlingen må anses som grov motarbeidelse av rettsvesenet.

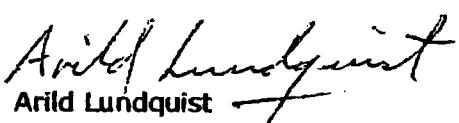
Anmeldte er født i 1957. Hun har arbeidet hos regjeringsadvokaten siden sent på 1980-tallet og må antas å kjenne til de helt elementære reglene om en dommers uavhengighet. I 1999 ble hun ansatt som dommer i Borgarting lagmannsrett, og skulle følgelig ha sendt sin dommerforsikring til Fylkesmannen senest ved utnevnelsesbrevet. I og med at anmeldte ikke har avgitt forsikring i medhold av dl §60, vil alle hennes handlinger fra den dag hun iverksatte "dommergjerningen" anses å være nulliteter, så også de handlinger hun står ansvarlig for i sak 10-096823. Anmeldte bærer følgelig et ikke så rent lite ansvar i og med at alle hennes avgjørelser fra og med 1999 så å si må nullstilles, dette idet de er fattet av en person som ikke er dommer.

Det ligger også i sakens natur at anmeldte har handlet straffbetingende idet hun holdt tilbake informasjon for oss om at hun ikke hadde signert dommerforsikring da hun fikk saken på sitt bord en eller annen gang i sommer.

Vi er kjent med anmelder- og vitneansvaret, og ber om at saken etterforskes, og at anmeldte blir tiltalt og straffet for de nevnte forhold, samt andre forhold som måtte avdekkes. I den anledning ber vi om at også strl §324 og §325 vurderes i lys av de nevnte handlinger.

Limingen 30. august 2010

Med hilsen

Arild Lundquist

Terje Lundquist

BILAG 4.

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Domstoladministrasjonen
Dronningensgate 2
7485 Trondheim
Norway

Luxembourg 31. august 2010

Att	: Rette vedkommende
Ad	: Lundquist – staten
Saksnr	:
Deres Referanser	: 200300763-5/ISAK
Vår Referanse	:
Oversendelse	: Fax og brev
Deres faks nr	: +47 73 56 70 01
Antall sider	: 17
Vedlegg	: 2 (15 s)
Kopi	:

Jeg representerer Arild og Terje Lundquist, se vedlagt fullmakt av 22. mars 2010.

Idet jeg viser til vedlagt anmeldelse mot Anne Ellen Fossum, begjærer jeg Domstoladministrasjonens (DA) intervensjon for å få Fossum fjernet umiddelbart fra Borgarting lagmannsrett.

Som det fremgår av bilag nr. 2 til anmeldelsen, har den konstituerte lagmannen i Borgarting lagmannsrett, Espen Bergh, bekreftet at han akter å la Anne Ellen Fossum få fortsette å tjenestegjøre som "dommer" vel vitende at hun ikke har hjemmel til å tjenestegjøre som dommer, jf dl §60. DA bes om å instruere den konstituerte lagmannen til å følge loven.

For øyeblikket blir Lundquists saker i Borgarting lagmannsrett administrert av personer som ikke oppfyller de vilkår loven stiller til de som skal tjenestegjøre som dommere. Følgelig blir Lundquists saker ikke *sikret* en rettferdig saksbehandling av en uavhengig og upartisk domstol, jf EMK Art. 6.

Videre viser jeg til Europarådets Recommendation NO. R (94) 12 of the Committee of Ministers to Member States on Independence, efficiency and Role of Judges, Principle I, § 2, litra b, hvor det slås fast at dommere *skal* være uavhengige og at lovgivende og utøvende makt *skal* sikre at dommerne *forblir* uavhengige og at det ikke må tas noen skritt i en retning som kan svekke dommernes uavhengighet. Dommernes uavhengighet sikres ved å avkrene en dommerforsikring som skal avgis før dommeren tar til med sin tjeneste.

De fleste land i verden følger den ordning at dersom en dommer nekter å avgjøre dommerforsikring skal vedkommende ipso facto bli løst fra sitt embete.

Med den holdning Norge i dag har til dommernes uavhengighet og det regelverket som skal sikre denne uavhengighet, jf dl §60, står det som åpenbart at landets regjering

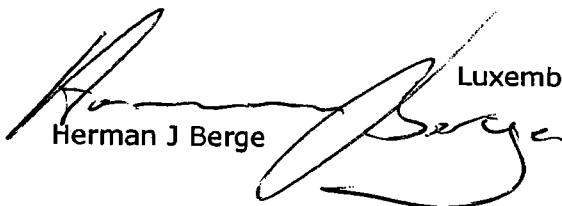
bryter med de internasjonale avtaler staten har signert og derved har forpliktet seg til å følge. Jeg understreker igjen at alle Dommerforsikringene skal ligge hos DA. Det eksisterer ingen dommerforsikring signert av Fossum hos DA. Fossum har følgelig ikke avgitt dommerforsikring, noe som bekreftes av hennes brev av 23. august 2010 til Lundquist. I strid med dl §60 nekter hun likevel å frasi seg Lundquists sak og sitt embete. Lundquist lider følgelig direkte under en kontinuerlig krenkelse av dl §60 og de internasjonale avtaler som skal sikre at §60 følges.

Mot denne bakgrunn – og spesielt for å sikre at Lundquists saker tas under behandling av dommere som har signert sin dommerforsikring – begjærer vi at DA med umiddelbar virkning suspenderer Anne Ellen Fossum fra sin "stilling", jf tjml §16, dersom dette kan gjøres av DA direkte, jf tjml §17, tredje ledd. I denne anledning minner vi om at Fossum ikke har signert dommerforsikring, hvilket får til konsekvens at de suspensjons- og avskjedsregler som ellers vil gjelde for dommere ikke gjelder i henværende sak (jf uavhengighetsprinsippet). Idet det haster å få fjernet Fossum, vil tjml §17, fjerde ledd, komme til anvendelse. I motsatt fall begjærer det at DA melder fra til Kongen i Statsråd om at Fossum skal suspenderes, jf tjml §17, første ledd.

Idet vi avslutningsvis begjærer utlevert dommerforsikring samt embetsed for konstituert lagmann Espen Bergh, ser vi frem til DA's umiddelbare intervension og tilbakemelding.

Med vennlig hilsen, og på vegne av

Arild og Terje Lundquist

Luxembourg 31. august 2010
Herman J Berge

BILAG 5.

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Stortingets justiskomite
Stortinget
0026 Oslo
Norway

Luxembourg 31. august 2010

Att : Komiteens medlemmer
Ad : Manglende Dommerforsikring dl §60
Saksnr :
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 23 31 38 47
Antall sider : 20
Vedlegg : 1 (17 s)
Kopi :
Melding til mottaker : Vær vennlig å distribuer brevet til komiteens medlemmer.

Jeg representerer Arild og Terje Lundquist, se fullmakt av 22. mars 2010 vedlagt brev til Domstoladministrasjonen (DA).

En rekke norske dommere har ikke signert sin dommerforsikring. Dette gjelder flere av "dommerne" i brødrene Lundquists saker. For en innføring i problemet, viser jeg til mitt vedlagte brev til DA av 31. august 2010 inklusive vedlegg (anmeldelse av Anne Ellen Fossum).

Det er normalt antatt at man først ved *signering og avgivelse* av en dommerforsikring kan fastslå vedkommende dommers uavhengig. I og med det norske medlemskapet i Europarådet (London-konvensjonen), har Norge forpliktet seg til å følge rådets anbefalinger, så også: Recommendation NO. R (94) 12 of the Committee of Ministers to Member States on Independence, efficiency and Role of Judges. Gjennom dl §60 har Norge tilsynelatende oppfylt forpliktselen omkring sikring av dommernes uavhengighet, men det er altså bare tilsynelatende. For øyeblikket finnes det ingen regler som sikrer at dl §60 overholdes, hvilket har fått til følge at loven neglisjeres, noe Lundquist med sine saker lider sterkt under.,

Litt om Domstolloven §60

Paragrafens første pkt lyder:

"Alle dommere unntatt meddommere og skjønnsmenn skal gi skriftlig forsikring om, at de samvittighetsfullt vil oppfylle sine plikter."

Annet pkt lyder:

"Forsikringen sendes til domstoladministrasjonen eller til fylkesmannen for så vidt gjelder forsikring for dommere i forliksrådet."

Det er et ufravikelig vilkår at en embetsmann som er besikket til en dommerstilling skal signere en skriftlig forsikring, jf dl §60. Det følger videre av dl §60 at dommerforsikringen skal sendes til DA¹ og at dette skal gjøres av dommeren selv. Dette er også forutsatt av lagdommer Anders Bøhn, Domstolloven kommentarutgave (2000), s. 161. Bøhn forteller videre på samme side at:

"Det er grunn til å tro at forsikring etter §60 i en rekke tilfeller opp gjennom årene ikke er avgitt, verken av embetsdommere eller andre (min understrekket)."

Problemet synes altså – i lengre tid – å ha vært godt kjent blant dommerstanden. På den annen side finner man ingen informasjon *utenfor* domstolene hvor problemet har vært debattert eller forsøkt bøtet på. Det finnes så langt jeg kjenner til heller ingen rettsavgjørelser hvor problemet er benyttet som ankegrunn, ei heller vites det om andre administrative saker hvor manglende dommerforsikring er benyttet i en rettslig argumentasjon. Jeg kan ikke unnlate å nevne at jeg har arbeidet med problemet i 2 ½ år, både overfor DA så vel som overfor regjeringen og domstolene, bare for å bli avvist av dem alle. Faktum er – slik Bøhn til en viss grad slår fast – at en lang rekke dommere ikke har signert sin forsikring, men like fullt og uhindret har fått tjenestegjøre som dommere. Denne kontinuerlige krenkelsen av og likegyldigheten til den eneste lovreguleringen av dommernes uavhengighet betyr ikke dermed at loven *ikke skal tas hensyn til* eller at krenkelser *ikke skal tas alvorlig og reageres overfor*. Tvert imot.

Til tross for de alvorlige konsekvensene Staten stiller seg selv overfor ved å la personer dømme i landets domstoler *uten* å ha "uavhengighetsdokumentet" i orden, og til tross for at problemet i en årekke har vært kjent blant dommerne, har altså ingen tatt tak i det. Følgene er at norske domstoler har vært og fremdeles er besatt av en rekke personer som ikke har avgitt dommerforsikring. Selv etter lovendringen i 2002, hvor DA ble opprettet, har dette problemet fått fortsette hvor det til alt overmål viser seg at forholdsvis nyansatte dommere fremdeles ikke har avgitt forsikring.

Som nevnt i brevet til DA følger de fleste land i verden den ordning at dersom en dommer nekter å avgive dommerforsikring skal vedkommende ipso facto bli løst fra sitt embete.

En av årsakene til at problemet har kunnet slå rot i Norge – og fortsatt synes godt roffestet, selv etter at DA ble opprettet – er at det ikke finnes noen funksjoner i DA som kan hindre personer som blir utnevnt som dommere fra å utøve dommerhandlinger før dommerforsikringen er signert. En annen årsak er regjeringens og justisdepartementets mangeårige likegyldige holdning til problemet. Justisminister Knut Storberget er intet unntak idet han har vært kjent med denne – for samfunnet så vel som for den enkelte – meget skadelige ukulturen i flere år. Det skulle være unødvendig å nevne at justisministerens og regjeringens nonchalante holdning til det faktum at en lang rekke av landets dommere – også i Høyesterett – ikke har signert dommerforsikringen (et forhold som automatisk svekker muligheten for å nå målet om en uavhengig domstol), i sterkt grad bidrar til at en rekke uheldige forhold kan slå rot, deriblant korruption i domstolene.

Problemet kunne enkelt ha vært bøtet på ved å gi embetsloven §3 tilsvarende anvendelse for dommerforsikringer, samt at DA gjennom lov ble pålagt å følge opp enhver dommerutnevnelse med for eksempel å ikke tillate at vedkommende utnevnte dommer fikk tjenestegjøre før forsikring var innkommet DA. Dette kunne eksempelvis ha vært sikret ved at Kongen i Statsråd holder tilbake embetsbrevet inntil man har fått tilbakemelding fra DA om at dommerforsikringen er innkommet.

Slik vi ser det er det et sterkt behov for en lovendring som kan sikre dl §60's kanskje viktigste funksjon; nemlig å sørge for at dommerstanden skal bestå av uavhengige

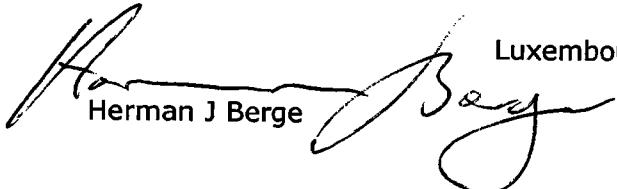
¹ Til Fylkesmannen under tidligere lovgivning (før 2002)

dommere som *frivillig* har signert sin dommerforsikring. Derved kan også Norge komme på linje med de krav som det internasjonale rettssamfunn stiller.

Med dette ber vi om Justiskomiteens medvirkning til å endre lovverket, samt å gå inn og undersøke forholdene i vår konkrete sak hvor to personer fremdeles nekter å fratre sine stillinger som "dommere", dette til tross for at de ikke har avgitt dommerforsikring og derved ikke er legitimert som dommere.

Med vennlig hilsen, og på vegne av

Arlid og Terje Lundquist

Herman J Berge

Luxembourg 31. august 2010

BILAG

6.

Arild Lundquist

Terje Lundquist

7898 Limingen

H.M. Kong Harald V
Det Kongelige Hoff
Det Kongelige Slott
0010 Oslo

Limingen 22. september 2010

Att	:	H.M. Kong Harald V
Ad	:	Anmeldelse Stri kap. 11 m.v.
Saksnummer	:	
Deres referanse	:	
Vår referanse	:	
Post	:	Faks og alm. post
Deres faksnummer	:	22 04 87 90
Antall sider	:	3
Vedlegg	:	Sendes ikke per faks.
Kopi	:	Justisministeren; Stortingets Justiskomite
Prioritet	:	

ANMELDELSE

I medhold av strpl 564, første ledd, første pkt,¹ begjærer vi herved Mary-Ann Foss Hedlund, Rom 1021, avdeling 2, Borgarting lagmannsrett, Keysers gate 13, 0030 Oslo, alternativt; Einars vei 43 C, 0575 Oslo, tiltalt og straffet for overtredelse av:

Stri §§ 110, 120, 123, 132 a

Ved at anmeldte (i sak 08-127677 for Borgarting lagmannsrett) fra og med august 2008 har handlet mot bedre viten idet hun nekter å fremvise fullstendig legitimasjon som dommer, jf grl §21 og dl §60, samt ved at hun som offentlig tjenestemann har holdt tilbake informasjon om hennes egen manglende legitimasjon, samt at hun har utøvet dommerhandlinger i ond tro, dvs; vel vitende om at hun ikke er legitimert til å utføre dommerhandlinger.

Grunnlaget er følgende:

I brev av 2. august 2010 begjærte vi – innen en frist satt til 16. august 2010 – utlevert embetsed samt dommerforsikring for Mary-Ann Hedlund. Brevet er vedlagt denne anmeldelse som Bilag nr. 1.

Konstituert lagmann Espen Bergh besvarte vårt brev i hans forsendelse av 4. august 2010, vedlagt denne anmeldelse som Bilag nr. 2, hvor han gjør det klart at vi ikke har noen hjemmel for å kreve svar fra lagmannsretten innen en fastsatt frist. Det fremgår for øvrig av Berghs forsendelse at anmeldte skulle være på ferie frem til 16. august 2010. Følgelig må en forstå dette slik at Bergh har instruert anmeldte til å svare straks hun var tilbake fra ferie, hvilket hun per dags dato ikke har gjort.

¹ Se også Bratholm/Matningsdal, Straffeloven med kommentarer, annen del (1995), s. 103, pkt. 11.

Svaret fra konstituert lagmann Bergh ga oss grunn til å tvile på hvorvidt dommene har avgjort embetsed og dommerforsikring. Vi tok derfor kontakt med Domstoladministrasjonen (DA) og etterspurte dokumentasjon for anmeldtes kompetanse. Dette ble gjort i vår e-mail av 13. august 2010. Vår henvendelse ble besvart av DA i deres e-mail av 16. august 2010, vedlagt denne anmeldelse (inklusive vår e-mail av 13. august 2010) som **Bilag nr. 3**.

Den nevnte e-mailen av 16. august 2010 bekrefter at det ikke eksisterer noen dommerforsikring avgitt av anmeldte.

Vi ønsker å understreke at det er et ufravikelig vilkår at en embetsmann som er beskikket til en dommerstilling skal signere en skriftlig forsikring, jf dl §60.

Det følger videre av dl §60 at dommerforsikringen skal sendes til DA² og at dette skal gjøres av dommeren selv.

Dersom forsikringen ikke er sendt til DA blir dette å anse som at forsikring ikke er gitt.

For det tilfelle at en beskikket dommer nekter eller på annen måte unndrar seg plikten til å gi denne forsikringen, følger det av en alminnelig forståelse av domstolloven §60 at vedkommende ipso facto har mistet sitt embete og derved ikke er å anse som dommer, og derved heller ikke kan tjene tegjøre som dommer. Alle handlinger som måtte være foretatt under slike forhold vil automatisk måtte ses på som nulliteter.

Selv om embetsmannen signerer forsikringen har vedkommende likevel ikke anledning til å utøve dommerhandlinger eller å tiltre embetet overhodet før embetseden er signert. Dersom embetseden ikke signeres og sendes inn innen en gitt frist, faller utnevnelsen bort, jf embetsloven §3. Etter en analogisk tolkning av embetsloven, må dette også gjelde for dl §60.

Som følge av meldingen fra DA sendte vi inn prosessskrift i saken og begjærte:

„...førstelagmannens intervension i saken med det for øyet å fjerne Mary-Ann Hedlund fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte. Saken er naturlig nok litispendent og står slik den sto på det tidspunkt Hedlund ble tildelt saken.“

Dette prosessskriften er datert 18. august 2010 og er vedlagt denne anmeldelsen som **Bilag nr. 4**.

Idet anmeldte allerede hadde utøvet dommerhandlinger i saken, deriblant fristfastsættelser, sendte vi inn nytt prosessskrift 20. august 2010 hvor vi gjorde det klart for lagmannen at:

„...ingen frister løper før ny dommer med avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte har blitt tildelt saken.“

Dette prosessskriften er vedlagt denne anmeldelsen som **Bilag nr. 5**.

Vi vil her understreke at vi ikke har påstått at det foreligger mangler ved selve utnevnelsen av anmeldte som dommer. Det vi har anført – og som vi står fast ved – er at anmeldte ikke har signert verken embetsed eller dommerforsikring. Det er altså snakk om obligatoriske handlinger hun var forpliktet til å utføre etter at hun var blitt tildelt (men før hun tiltreder) stillingen som dommer, og har selvsagt intet å gjøre med anmeldtes dommerutnevnselse. I denne forbindelse har vi fått bekreftet fra DA at det ikke eksisterer

² Til Fylkesmannen under tidligere lovgivning (før 2002)

dommerforsikring for anmeldte. Anmeldte har følgelig ikke lov å tjenestegjøre som dommer, eller å overhodet kalle seg dommer.

Det fremgår av anmeldtes så vel som domstollederens taushet omkring saken at de ikke har til hensikt å etterkomme våre lovmessige krav, dette til tross for at anmeldte flere ganger er blitt oppfordret til å fremvise relevant og nødvendig legitimasjon og dokumentasjon. Vi minner om at enhver offentlig tjenestemann er forpliktet til å bære og å fremvise legitimasjon ved forespørsel.

Anmeldtes handlinger er i strid med strl §110, men idet hun verken har signert embetsed eller dommerforsikring, sistnevnte et ufravikelig krav som har til hensikt å bekrefte og fastslå dommerens uavhengighet, kan hun neppe straffes etter denne paragraf. For det tilfelle at anmeldte har signert embetsed kan hun bl.a. straffes etter strl §120 ved at hun har signert dokumenter som "lagdommer" vel vitende at hun ikke har rett til å benytte tittelen. Hun kan også straffes etter strl §123, ved at hun søker å hindre at vår sak skal bli behandlet av en lovlig ansatt dommer som har signert embetsed og dommerforsikring.

Videre vil anmeldtes handlinger være straffbar i medhold av strl §132 a idet handlingen må anses som grov motarbeidelse av rettsvesenet.

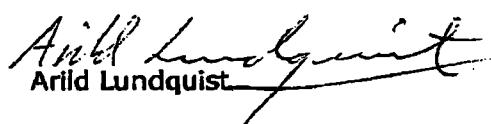
Anmeldte er født i 1949. Hun har tidligere arbeidet som advokat i Oslo kommune, og må antas å kjenne til de helt elementære reglene om en dommers uavhengighet. I 1990 ble hun ansatt som dommer i Borgarting lagmannsrett, og skulle følgelig ha sendt sin dommerforsikring til Fylkesmannen senest ved utnevnelsesbrevet. I og med at anmeldte ikke har avgitt forsikring i medhold av dl §60, vil alle hennes handlinger fra den dag hun iverksatte "dommerringen" anses å være nulliteter, så også de handlinger hun står ansvarlig for i sak 08-127677. Anmeldte bærer følgelig et ikke så rent lite ansvar i og med at alle hennes avgjørelser fra og med 1990 må nullstilles, dette idet de er fattet av en person som ikke er og ikke har vært dommer.

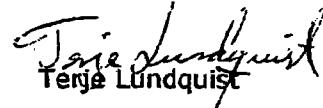
Det ligger også i sakens natur at anmeldte har handlet straffbetingende idet hun holdt tilbake informasjon for oss om at hun ikke hadde signert dommerforsikring da hun fikk saken på sitt bord en eller annen gang i august 2008.

Vi er kjent med anmelder- og vitneansvaret, og ber om at saken etterforskes, og at anmeldte blir tiltalt og straffet for de nevnte forhold, samt andre forhold som måtte avdekkes. I den anledning ber vi om at også strl §324 og §325 vurderes i lys av de nevnte handlinger.

Limingen 22. september 2010

Med hilsen

Arild Lundquist

Terje Lundquist

BILAG 7.

BORGARTING LAGMANNSRETT

MOTTATT

27 SEPT 2010

Dok 84

Herman J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg

Luxembourg

Deres referanse

Vår referanse

Dato

08-127677ASD-BORG/01

21.09.2010

Arild Lundquist m.fl. - Justis og Politidepartementet

Jeg er blitt kjent med at du i prosesskrift 18.08.2010 har bedt førstelagmannen om ”å fjerne Mary-Ann Hedlund fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte”. Det er ikke grunnlag for noe slikt initiativ fra min side.

Med hilsen

Ola Dahl
Førstelagmann

Postadresse
Postboks 8017 Dep, 0030 Oslo

Sentralbord
21 55 80 00

Saksbehandler
Stine Hansen

Bankgiro

Organisasjonsnummer

Kontoradresse
Keyser gate 13, Oslo

Telefaks
21 55 80 38

Telefon
21 55 80 78

Ekspedisjonstid
0800-1545 (1500)

Internett/E-post
<http://domstol.no/borgarting>
borgadm@domstol.no

BILAG

8.

BORGARTING LAGMANNSRETT

MOTTATT

27 SEPT. 2010

Dok 22

Hermann J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg

Luxembourg

Deres referanse

Vår referanse

Dato

10-096823ASD-BORG/02

22.09.2010

Arild Lundquist m.fl. - Staten v/Landbruks- og matdepartementet

Jeg er kjent med at du i brev 18.08.2010 har bedt førstelagmannen om ”å fjerne Anne Ellen Fossum fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte”. Det er ikke grunnlag for noe slikt initiativ fra min side.

Med hilsen

Ola Dahl
Førstelagmann

Postadresse
Postboks 8017 Dep, 0030 Oslo

Sentralbord
21 55 80 00

Saksbehandler
Astrid Bardal

Bankgiro

Organisasjonsnummer

Kontoradresse
Keyser gate 13, Oslo

Telefaks
21 55 80 38

Telefon
21 55 81 16

Ekspedisjonstid
0800-1545 (1500)

Internett/E-post
<http://domstol.no/borgarting>
borgadm@domstol.no

BILAG

9.

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Stortingets Kontroll- og konstitusjonskomité
Stortinget
0026 Oslo
Norway

Luxembourg 8. oktober 2010

Att : Komiteens medlemmer
Ad : Manglende Dommerforsikring dl §60
Saksnr :
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 23 31 38 47
Antall sider : 8
Vedlegg : 3 (5 s)
Kopi : Domstoladministrasjonen; justisminister Knut Storberget; Kongen; Europarådet.
Melding til mottaker : Vær vennlig og distribuer brevet til komiteens medlemmer.

Jeg viser til brev av 31. august til Stortingets justiskomite, vedlagt her (uten bilag) som **Bilag nr. 1**, hvor jeg har tatt opp et alvorlig problem omkring det norske rettsvesen; at et større antall "dommere" ikke har avgitt dommerforsikring. Som man vil se av to brev av henholdsvis 21. og 22. september 2010 fra førstelagmann i Borgarting lagmannsrett, Ola Dahl, akter ikke han å gjøre noe med saken. Brevene, som er vedlagt her som **Bilag nr. 2 og 3**, bærer budskap om alvorlige konsekvenser.

Faktum er i korte trekk følgende: Lovgiver har gjennom domstolloven §60 satt det som et ufravikelig vilkår at en dommer skal erklære seg uavhengig og upartisk *før* han tar til i sitt virke i en norsk domstol. Dette blir gjort ved at dommeren signerer en dommerforsikring, og sender denne til relevant myndighet, som i dag er Domstoladministrasjonen (DA). Dersom den nyutnevnte dommeren ikke signerer dommerforsikringen, uavhengig av grunn, er han/hun ikke å anse som dommer. Dette er elementært, og som understreket ovenfor er vilkåret ufravikelig.

Hva skal man så gjøre når man, slik tilfellet er i herværende saker, oppdager at vedkommende personer som saksbehandler ens sak i domstolen, ikke har avgitt sin forsikring og således ikke er å anse som dommere?¹ Spørsmålet er ikke vanskelig å svare på, i hvert fall ikke dersom man forholder seg til loven. Vedkommende personer må umiddelbart fjernes fra domstolen, og sakene disse har hatt under behandling må overføres (for ny behandling) til personer som har signert og avgitt sin dommerforsikring

¹ Jeg nevner for ordens skyld at de to dommerne dette gjelder, Anne Ellen Fossum og Mary-Ann Foss Hedlund, heller ikke har avgitt embetsed, jf grl §21, hvilket i medhold av embetsedloven §3 har til følge at dommerutnevnelsen bare av denne grunn har falt bort. Også avgivelse av embetsed / forsikring er et ufravikelig vilkår for å kunne tiltre et embete.

før de har tatt sete som dommere. For å ivareta mine klienters interesser har jeg i prosesskritt og brev av 180810 (prosesskritt Borgarting), 250810 (prosesskritt Borgargring), 310810 (brev til DA og Stortingets justiskomité), 230910 (prosesskritt Borgarting) og 011010 (prosesskritt Borgarting) begjært disse to personene fjernet fra domstolen. Det er begjæringene av 180810 og 250810 som førstelagmann Dahl har besvart i sine brev av 21. september 2010.

Bortsett fra å være en omgåelse av dl §60 og en særdeles grov krenkelse av den dommerforsikring og embetsed jeg må forutsette at Dahl har signert, fremstår Dahls svar ikke bare som en klar krenkelse av men også som en åpenbar forakt for alt det London-traktaten av 1949 (som er grunnlaget for Europarådets eksistens) regulerer og står for, hvor medlemmene har lovet å:

"...accept the principles of the rule of law and of the enjoyment by all persons within its jurisdiction of human rights and fundamental freedoms and collaborate sincerely and effectively in the realisation of the aim of the Council...", jf traktatens art. 3.

Disse prinsipper har kommet til uttrykk i EMD art. 6 som lyder:

"...everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law."

Et viktig element for å fremme medlemsstatenes etterfølgelse av disse prinsipper – og derigjennom beskytte borgerne – er å sikre dommerens og domstolenes uavhengighet og upartiskhet, hvilket er kommet til uttrykk i Recommendation NO. R (94) 12². En upartisk og uavhengig domstol er en grunnpilar i et fritt, rettferdig og likeverdig samfunn. Dette udiskutable faktum har førstelagmann Ola Dahl, i sine to brev nevnt ovenfor, vist sin største forakt for. Dersom Dahls syn viser seg å være et speilbilde av domstolenes og regjeringens syn på forholdet, står Norge overfor et nærliggende uløselig problem.

Domstoladministrasjonen, justisministeren samt Stortingets justiskomité har en rekke ganger de siste årene blitt gjort oppmerksom på problemet, sist i mitt brev av 31. august 2010. Også domstolene har vært kjent med problemet i en årekke, jf Anders Bøhn's kommentarutgave av domstolloven, s. 161.³ De har alle, i likhet med førstelagmann Ola Dahl, valgt å undertrykke og fortelle mine legitime krav om en rettferdig rettergang ved en uavhengig og upartisk domstol.

Det eneste mine klienter forlanger, og som de har betalt for, er at deres saker blir behandlet av personer som har signert sin uavhengighetserklæring; dommerforsikringen. Når det så viser seg at de som behandler sakene ikke oppfyller kravene til å handle som dommere, skal disse personene fjernes, hvilket også er i tråd med norsk lov så vel som med internasjonale rettslige forpliktelser Norge har påtatt seg.

For i det hele tatt å kunne oppfylle de relevante avtaler / traktater Norge har signert med Europarådet, må de personer som i dag er ansatt i norske domstoler, og som ikke har signert dommerforsikring, fjernes.

I første omgang anmoder jeg Kontroll- og konstitusjonskomiteen om å etterforske saken, samt å fremskynde nødvendige reaksjoner fra relevante myndigheter slik at de to nevnte dommerne i Borgarting lagmannsrett umiddelbart blir fjernet fra sakene og fra domstolen.

² Recommendation NO. R (94) 12 of the Committee of Ministers to Member States on Independence, efficiency and Role of Judges

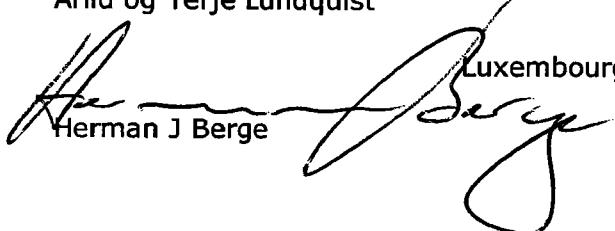
³ Anders Bøhn, Domstolloven Kommentarutgave (2000).

Avslutningsvis nevner jeg at den holdning dommerne, justisministeren og domstoladministrasjonen har til problemet, viser med all tydelighet at Norge ikke følger og heller ikke har til hensikt å følge verken nasjonale eller internasjonale forpliktelser som sentraladministrasjonen gjennom overenskomster har påtatt seg i den hensikt å beskytte borgerne mot overgrep fra det offentlige, deriblant å sikre disse en uavhengig domstol. At Norge likevel – overfor Europarådet, allmennheten og spesielt overfor brukerne av domstolene – later som om de etterlever sine forpliktelser, og derved forleder brukerne av domstolene til å akseptere en absolutt uholdbar tilstand, gjør saken langt mer alvorlig.

Europarådet er allerede blitt gjort oppmerksom på krenkelsene av dets traktater og andre forpliktende dokumenter. Dette brevet går derfor i kopi til Europarådets Ministerkomité, dets generalsekretær, Europaparlamentet, samt dets menneskerettighetskommisær, med begjæring om nødvendige tiltak mot Norge.

Jeg ser frem til komiteens hurtige svar på denne henvendelse.

Med vennlig hilsen, og på vegne av
Arild og Terje Lundquist

Herman J Berge

Luxembourg 8. oktober 2010

BILAG 10.

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Stortingets Kontroll- og konstitusjonskomité
Stortinget
0026 Oslo
Norway

Luxembourg 22. oktober 2010

Att : Komiteens medlemmer
Ad : Manglende Dommerforsikring dl §60
Saksnr :
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 23 31 38 47
Antall sider : 6
Vedlegg : 2 (4 s.)
Kopi : Domstoladministrasjonen; justisminister Knut Storberget; Kongen; Europarådet.
Melding til mottaker : Vær vennlig og distribuer brevet til komiteens medlemmer.

Jeg viser til mitt brev av 8. oktober 2010 til komiteen. Som nevnt i dette brevet har førstelagmann i Borgarting lagmannsrett, Ola Dahl, nektet å foreta seg noe mht "dommerne" Fossum og Hedlunds manglende embetsed og dommerforsikring.

Senere etterforskning viser at heller ikke Dahl har sine papirer i orden, hvilket åpenbart kan være årsaken til at han nekter å foreta seg noe mht de to ovennevnte personene.

I Gyldendal Rettsdata's database opptrer Dahl første gang som dommer i Borgarting 25. februar 1998, vedlagt her som **Bilag nr. 1**. Først ett år senere, 28. januar 1999 signerte angivelig Dahl sin embetsed, vedlagt her som **Bilag nr. 2**. Før beskikkelse finner sted, skal vedkommende signere en embetsed, jf grl § 21. Forholdet reguleres nærmere i embetsedloven § 3 som gjør det klart at embetseden skal være avgjort - dvs: signert og avsendt - før embetsbrev blir utferdiget. Edsavleggelsen er altså et vilkår for å få embetet. Regelverket gjelder også for midlertidige tilsettinger (konstitusjoner). Som det fremgår av samme paragraf vil embetsutnevnelsen falle bort dersom embetseden ikke er signert innen en fastsatt frist.

Som følge av en alvorlig systemsvikt, som regjeringen åpenbart er klar over, har Dahl kunnet arbeide som "dommer" i over ett år uten å ha signert embetseden.¹ Bare av denne grunn er alle hans avgjørelser frem til han signerte embetseden å anse som nulliteter.

Som det fremgår av selve embetseden er den angivelig signert 28. januar 1999. I følge Domstoladministrasjonen (DA) er embetseden mottatt 24. februar 2010, altså i overkant

¹ For Fossums og Hedlunds vedkommende har disse arbeidet som "dommere" i henholdsvis 11 og 20 år uten å ha avgjort embetsed og dommerforsikring.

av 11 år etter at den angivelig ble signert. En embetsed er ikke avgitt før den er mottatt av relevant norsk myndighet. Embetseden har følgelig ingen rettslig virkning dersom den blir liggende ett eller annet sted blant vedkommende "dommers" eiendeler. Dette kommer for så vidt klart nok frem av embetsedloven § 3 som hindrer utstedelse av embetsbrev før embetsed er mottatt. Følgelig kan ikke en oppnevnt dommer tiltre før embetsbrevet er avsendt. I herværende sak kan slike embetsbrev åpenbart ikke ha vært avsendt før etter 24. februar 2010. Rent faktisk betyr dette at alle Dahls handlinger frem til 24. februar 2010 skal være å anse som nulliteter.

Videre viser det seg at Dahl signerte sin uavhengighetserklæring (dommerforsikring) 26. juli 2010, dette til tross for at han har opptrådt som dommer i Borgarting lagmannsrett siden 1997 / 98. Vennligst finn vedlagt Dahls dommerforsikring av 26. juli 2010 som **Bilag nr. 3**.

Det er et ufravikelig vilkår at en embetsmann som er besikket til en dommerstilling *skal* erklære seg uavhengig og upartisk. Dette blir gjort ved at vedkommende person signerer en skriftlig forsikring, jf dl § 60 (dommerforsikring). Det følger videre av dl § 60 at dommerforsikringen skal sendes til DA² og at dette skal gjøres av dommeren selv. Dersom forsikringen ikke er sendt til DA blir dette å anse som at forsikring ikke er gitt.

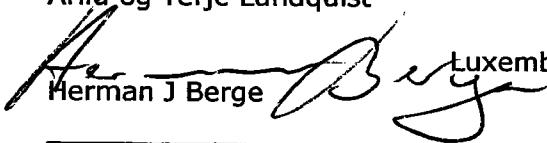
Det er et uomtvistelig faktum at "førstelagmann" Ola Dahl først signerte sin dommerforsikring for omtrent tre måneder siden, 26. juli 2010. Dette har til følge at alle Dahls handlinger frem til 26. juli 2010 skal anses som nulliteter.

Med dette kan vi også slå fast at Dahl i 12 år daglig har krenket innholdet av både embetseden og dommerforsikringen. Dahls nylig avgitte embetsed og dommerforsikring kommer således i et spesielt lys, for selv om Dahl nå synes å ha signert både embetsed og dommerforsikring, har han på ingen måte blitt noe "mer dommer" enn det han har vært i de 12 foregående årene. Videre kan man selvsagt ikke ha noe tillit til at han ærlig og redelig og av fri vilje har signert disse dokumentene. Sagt med andre ord; man verken kan eller skal ha tillit til at Dahl virkelig mener det som står i forsikringen når han i over 12 år har hatt anledning, men like fullt har nektet å signere på denne uavhengighetserklæringen som alle oppnevnte dommere *skal* signere før de tar sete som dommer. En slik nektelse viser ikke annet enn en forakt for de grunnleggende prinsipper de ovennevnte lovregler bygger på, deriblant å pleie/verne om domstolens uavhengighet og ikke minst beskytte brukerne av domstolen mot overgrep fra det offentlige.

Jeg gjentar min anmodning om at Kontroll- og konstitusjonskomiteen etterforsker saken, samt fremskynder alle nødvendige reaksjoner fra relevante myndigheter slik at de to nevnte dommerne i Borgarting lagmannsrett umiddelbart blir fjernet fra sakene og fra domstolen. Som følge av de nye opplysningene omkring Ola Dahls embetsed og dommerforsikring, sett i lys av lovens klare og ufravikelige regler om når disse skal avgis, anmoder jeg også om at Dahl umiddelbart blir fjernet fra domstolen, og at det iverksettes granskning av alle hans handlinger fra det tidspunkt han iverksatte sitt "arbeid" for norske domstoler.

Idet jeg ser frem til komiteens hurtige svar på denne henvendelse, minner jeg samtidig om at tidligere henvendelser til Stortinget i denne saken står ubesvart.

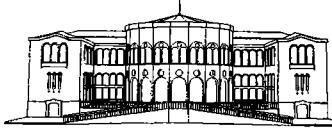
Med vennlig hilsen, og på vegne av
Arild og Terje Lundquist

 Luxembourg 22. oktober 2010
Herman J Berge

² Før lovendringen i 2002 skulle forsikringen sendes til Fylkesmannen, jf rundskriv G-49/91

BILAG

II.

Herman J. Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg

LUXEMBOURG

Stortinget

Kontroll- og konstitusjonskomiteen

Vår dato: 27.10.2010
Vår ref.: kgj/2010

Deres dato:
Deres ref.:

MOTTATT

03 NOV. 2010

Henvendelse til kontroll- og konstitusjonskomiteen

Det vises til Deres brev til kontroll- og konstitusjonskomiteen av 8. oktober 2010 der det blant annet fremføres påstander om at "*et større antall "dommere" ikke har avgitt dommerforsikring*".

Interne forhold ved domstolene hører ikke inn under komiteens ansvarsområder, og komiteen finner således ikke grunnlag for å gå nærmere inn i saken.

Med vennlig hilsen

Kontroll- og konstitusjonskomiteen

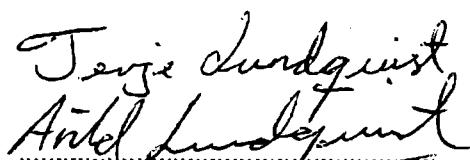

Anders Anundsen
Komitéleder

UNITED NATIONS HUMAN RIGHTS COMMITTEE**POWER OF ATTORNEY / AUTHORITY**

We, Arild and Terje Lundquist, Gudfjelløya, 7898 Limingen, Norway, hereby authorize jurist Herman J Berge, 665, rue de Neudorf, L-2220 Luxembourg, Luxembourg, to represent us in the proceedings before the Committee and in any subsequent proceedings under the Covenant concerning our application introduced under Article 2 of the Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights.

Respondent State: Norway

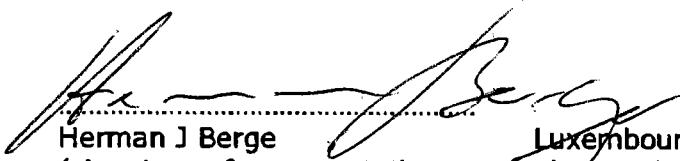
August 15 2011
(day of filing of the Complaint)

Arild Lundquist Terje Lundquist
(signatures of the applicants)

Gudfjelløya, 15th August 2011
place and date)

I hereby accept the above appointment

Herman J Berge
(signature of representative)

Luxembourg 15th August 2011
place and date)